

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **V. Š.**, zast. Censitio s.r.o., se sídlem v Praze 4, Ratajova 1113/8, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Jihočeský kraj** se sídlem v Českých Budějovicích, Mánesova 3a, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 27. 10. 2014 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívající v tom, že žalovaný zahájil dne 21. 5. 2014 daňovou kontrolu daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 v omezeném rozsahu přijatých faktur od obchodní společnosti ML-Service v likvidaci a na dani z přidané hodnoty v omezeném rozsahu přijatých faktur od stejné společnosti za měsíce leden, únor, květen, srpen a září 2009. Důvodem pro zahájení daňové kontroly je výpověď svědka J. M. na policii, kde uvedl, že společnost žalobci nefakturovala žádné práce a žádné práce pro žalobce společnost ML-Service v likvidaci neprovedla. Stížnost žalobce proti zahájení daňové kontroly byla shledána nedůvodnou. Se stejným výsledkem byla vyřízena žádost žalobce o prošetření vyřízení stížnosti Odvolacím finančním ředitelstvím.

Svědék M. byl v průběhu daňové kontroly řádně vyslechnut a vyjadřoval se k jednotlivým fakturám a dalším okolnostem spolupráce se žalobcem.

Pro opakování daňové kontroly není splněna první podmínka, a sice ta, že nové skutečnosti nebo důkazy nemohly být uplatněny v původní daňové kontrole bez zavinění správce daně. Svědecká výpověď nebyla prověřena například místním šetřením v sídle společnosti prověřením účetnictví této společnosti nebo výsledkem zaměstnanců, které svědek M. ve své výpovědi uvedl. Není proto možné daňovou kontrolu opakovat pouze pro změněnou svědeckou výpověď. Nelze tak učinit ani se zřetelem k dotazům, které byly svědkovi správcem daně položeny. Před policejním orgánem svědek uvedl, že faktury běžně vystavoval, odpovídá podpis i razítko na fakturách, jakož i odpovídá rozsah provedených prací ve fakturách uvedených. Přesto svědek uvedl, že společnost žádné práce pro daňový subjekt nedělala. Výpověď svědka M. před policejním orgánem je nevěrohodná, protože svědek nedokázal vysvětlit, proč vystavoval faktury, přestože práce provedeny nebyly. Vysvětlení se nabízí, jestliže svědek uvedl, že nemá založeny žádné faktury, žádné práce nedělal, daň z přidané hodnoty nikam nezahrnul a neuplatňoval nárok na daňový odpočet. Nelogičnosti jsou spatřovány v tom, že podle předchozí výpovědi u správce daně účetnictví společnosti ML-Service nemá svědek k dispozici, jeho povinností jako jednatele společnosti bylo zabezpečit odvod daně z přidané hodnoty z faktur vystavených pro žalobce. Výpověď svědka je motivována snahou zamezit jeho trestnímu stíhání. Nelze této výpovědi přiznat takovou důkazní sílu, aby mohla u správce daně vyvolat pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo neúplnosti dosud stanovené daně. Dvě společnosti, v nichž byl svědek evidován jako společník a člen statutárního orgánu, byly vymazány z obchodního rejstříku poté, co byl zamítnut návrh na prohlášení jejich insolvence pro nedostatek majetku. U další společnosti insolvenční řízení probíhá.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v průběhu daňové kontroly bylo zjištěno, že žalobce měl zaúčtovány faktury společnosti ML-service, na kterých byl současně uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Prostřednictvím dožádaného správce daně bylo zjištěno, že společnost je v likvidaci, v sídle společnosti se nikdo nezdržuje, od roku 2007 nepodává daňová přiznání. Likvidátor sdělil, že nemá k dispozici žádné doklady a jednatel společnosti je nekontaktní. Dne 9. 11. 2011 byla společnost vymazána z obchodního rejstříku. Žalobce na výzvu správce daně navrhl provést svědeckou výpověď J. M., tomuto důkaznímu návrhu bylo vyhověno a svědek potvrdil, že faktury nacházející se v účetnictví žalobce byly společností vystaveny a práce provedeny. Žalovaný zaslal dne 11. 11. 2013 oznámení podle trestního řádu o podezření ze spáchání trestného činu kráčení daně. Policie požádala dne 9. 4. 2014 o odborné vyjádření, ze kterého vyplynulo, že společnost ML-Service pro žalobce žádné práce nevykonávala. Dne 12. 5. 2014 byla Policie ČR požádána o poskytnutí údajů ohledně společnosti ML-Service. Jednalo se o údaje, které byly předmětem šetření policejního orgánu. V písemnostech předložených policií je obsaženo vysvětlení svědka M., který se k fakturám vystaveným společností ML-Service vyjádřil tak, že v účetnictví společnosti žádné takové faktury nejsou založeny a společnost pro žalobce žádné práce odpovídající fakturám nevykonávala. To bylo žalovaným posouzeno jako nové skutečnosti. Proto byla u žalobce zahájena za zdaňovací období roku 2009 daňová kontrola v rozsahu v nově zjištěných skutečnostech.

V reakci na obsah žaloby se uvádí, že dožádaný finanční úřad nemohl provést místní šetření a ověřit tak faktury vystavené společností ML-Service pro žalobce, protože společnost byla nekontaktní, od 15. 9. 2009 byla zrušena její registrace k dani z přidané hodnoty a

v prosinci 2009 byla společnost zrušena s likvidací. Likvidátor k dispozici žádné písemnosti neměl. J. M., bývalý jednatel společnosti, byl vyslechnut a potvrdil provedení prací pro žalobce. Na základě svědecké výpovědi nebyly faktury této společnosti předmětem doměření. Je proto zřejmé, že žalovaný formou dožádání se snažil ověřit prověřením účetnictví společnosti skutková tvrzení učiněná jednatelem společnosti. To však nebylo možno provést. Z šetření policie vyplynulo, že pro žalobce společnost žádné práce neprovedla a správce daně byl požádán stanovit rozsah krácení daně pro účely trestního řízení. Následně se žalovanému dostalo vysvětlení svědka M., který uvedl, že pro společnost žádná fakturace realizována nebyla, faktury společnosti založeny nemá, nikam nezahrnul daň z přidané hodnoty a neuplatňoval nárok na vrácení nadměrného odpočtu. To jsou skutkové okolnosti, kterými byla naplněna hypotéza daná § 85 odst. 5 písm. a) daňového řádu pro opakování daňové kontroly.

Obě podmínky předpokládané tímto ustanovením pro opakování daňové kontroly jsou splněny. Cituje-li žalobce závěry Ústavního soudu, pak ty se v nálezu nevyskytují. Jedná se o citaci právní věty včleněné provozovatelem systému Aspi. Se zřetelem k názoru Ústavního soudu žalovaný dospěl k závěru, že vynaložil veškeré své úsilí k získání všech podkladů a zjištění všech skutečností nezbytných k ověření daňové povinnosti a toto úsilí vynaložil napoprvé. Provedl výslech svědka M. a jím tvrzené skutečnosti se pokusil ověřit prostřednictvím příslušného správce daně, což však nebylo možné. Současně je poukazováno na tentýž nález, v němž se uvádí, že povinností správce daně je prověřit všechny rozhodné skutečnosti zpravidla napoprvé. Z toho je zřejmé, že tak lze učinit zpravidla, nikoli vždy. V souzené věci prověřením rozhodných okolností napoprvé možné nebylo. Závěr citovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2010 čj. 5Afs 8/2010 není argumentem prokazujícím žalobcovo tvrzení o pochybení žalovaného. K odkazu na další rozsudek Nejvyššího správního soudu se uvádí, že z tohoto rozsudku vyplývá, že limitem pro opakování daňové kontroly je neodborný nebo neprofesionální postup správního orgánu. Vyjdou-li tedy určité skutečnosti najevo v důsledku neodborného nebo neprofesionálního postupu, potom je opakování daňové kontroly vyloučeno. To však na danou věc vztáhnout nelze, a nelze klást k tíži správci daně, že svědek M. vypovídal před žalovaným něco jiného než před policejním orgánem a nelze mu vytýkat, že se nesnažil tvrzení svědka prověřit, když tak učinil. Jedná se o nové skutečnosti odůvodňující opakování daňové kontroly, které nemohly být bez zavinění žalovaného uplatněny v původní daňové kontrole. Tyto skutečnosti přitom zakládají pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně. Podmínky § 85 daňového řádu pro opakování daňové kontroly jsou splněny.

Ze spisů žalovaného zjistil soud následující podstatné skutečnosti.

Trestní oznámení datované dne 11. 11. 2013 se vztahovalo k fakturaci prací provedených společností HUMES MILAN STAVEBNÍ, ohledně fakturace společnosti ML-Service bylo vycházeno z výpovědi svědka M. o tom, že náklady na provedené práce vystavené označeným svědkem žalobce vynaložil.

Na toto trestní oznámení reagovala policie dne 26. 11. 2013, kdy požádala o předložení veškerých faktur žalobce prověřovaných při daňové kontrole, přičemž požadovány byly též faktury společnosti ML-Service.

Dne 15. 4. 2014 žalovaný obdržel žádost o odborné vyjádření ve věci zkrácení daně žalobcem, ve které se uvádí, že šetřením bylo zjištěno, že společnost ML-Service v likvidaci žádné provedené práce žalobci nefakturovala, žádné práce pro žalobce neprovedla. Faktury pro žalobce nejsou v účetnictví založeny, nebyly zahrnuty do daně z přidané hodnoty. Proto

byl úřad požádán o stanovení rozsahu zkrácení daně z příjmů fyzických osob za rok 2009. Žádost se vztahovala jak k dani z příjmů fyzických osob, tak k dani z přidané hodnoty.

Ve sdělení z 27. 6. 2014 se policii sděluje, že u žalobce byla zahájena daňová kontrola v omezeném rozsahu přijatých faktur od společnosti ML-Service a uvádí se předpokládaná výše doměření daně z přidané hodnoty a daně z příjmů.

Dne 12. 5. 2014 žalovaný požádal policii o poskytnutí faktur vystavených společností ML-Service v likvidaci, výsledku svědka J. M. a účetnictví společnost ML-Service.

Svědka J. M. před policejním orgánem dne 26. 2. 2014 uvedl, že se žalobcem spolupracoval a mezi nimi vzájemně probíhala fakturace. Žalobce byl mimo jiné společníkem společnosti ML-Service v likvidaci, za tuto společnost žalobci nic nefakturoval. Fakturoval za společnost HŮL MAN. Se žalobcem měl uzavřeny smlouvy nebo objednávky, nepořizovaly se zvlášť na každou akci, spíše rámcově. Platby za služby probíhaly v hotovosti. K předloženým fakturám svědek uvedl, že odpovídají pracím provedeným společností HŮL MAN, podpis byl svědkův, otisky razítek odpovídají. Svědek nevyloučil, že práce byly rozúčtovány mezi obě firmy, ale společnost ML-Service nic nedělala. Dne 10. 3. 2014 se svědek dostavil k doplnění výpovědi, uvedl, že díval se do svého účetnictví a smlouvy se žalobcem nemá. Dohledal faktury společnosti HŮL MAN, ty má všechny ve svém účetnictví. Faktury společnosti ML-Service pro žalobce založeny nemá, žádné práce pro něj nedělal. Nikam nezahrnul daň z přidané hodnoty a neuplatňoval nárok na vrácení. Faktury pro žalobce vystavené společností ML-Service jsou ve spise založeny, uvádí se, že byly fakturovány stavební práce a v jakém místě.

Dne 21. 5. 2014 byla u žalobce zahájena kontrola na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 v omezeném rozsahu přijatých faktur od obchodní společnosti ML-Service v likvidaci a na dani z přidané hodnoty v témže rozsahu ve zdaňovacích obdobích leden, únor, květen, srpen a září 2009. Správce daně žalobce seznámil s rozsahem daňové kontroly, uvedl jednotlivé konkrétní faktury a sdělil skutečnosti, které vyplynuly z informací poskytnutých policií o pracích fakturovaných společností ML-servis. Cituje se výpověď svědka M. a uzavírá se, že jedná se o skutečnosti nové, které nebyly správci daně známy během původní daňové kontroly. Současně byly žalobci předány výzvy k prokázání konkrétních skutečností uvedených ve výzvách k oběma kontrolovaným daním.

Dne 10. 6. 2014 se s obsahem spisu seznámil zástupce žalobce a téhož dne podal stížnost proti opakování daňové kontroly. Další stížnost se týkala rozsahu nahlížení do spisu. Stížnosti vztahující se k nahlížení do spisu bylo vyhověno.

Naproti tomu stížnosti proti opakování daňové kontroly vyhověno nebylo. Žalobce uplatnil žádost o přešetření vyřízení této stížnosti, o námitkách rozhodlo Odvolací finanční ředitelství v Brně dne 11. 9. 2014 tak, že byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

Dne 24. 10. 2014 správce daně vyslechl svědka M. N., stalo se tak na návrh žalobce, kdy zástupce žalobce svědkovi kladl protokolované otázky a svědek na tyto otázky odpovídal. Uvedl, že pro žalobce začal pracovat v roce 2005, na jakých stavbách působil, svědka M. zná, nedělal na vyslýchávaného svědka dobrý dojem. Uvedl, že na stavby vozil lidi a jaké národnosti. J. M. vystupoval za dvě firmy, jedna z nich se jmenovala ML-Service.

Z přílohového spisu finančních orgánů založeného u sp. zn. 10Af 37/2014 má pro souzenou věc význam výpověď svědka J. M. Ten tehdy uvedl, že v roce 2009 ještě měl zaměstnance, v průběhu tohoto roku přecházel na malé firmy, které práce vykonávaly dodavatelsky. Uváděl několik jmen svých subdodavatelů. Faktury předával žalobci, ten platil v hotovosti a svědek dále peníze předával dodavatelům. Ke společnosti ML-Service uvedl, že byl jejím společníkem společně s M. L. Faktury nacházející se v účetnictví žalobce tato společnost vystavila a práce byly provedeny. M. L. zemřel a kde nachází se účetnictví, neví.

V tomto spise je založena odpověď Finančního úřadu v Říčanech o tom, že společnost ML-Service je v likvidaci a je nekontaktní. Z kontrolní zprávy pak vyplynulo, že svědecké výpovědi J. M. bylo uvěřeno a bylo vycházeno ze skutkového zjištění, že práce byly fakticky přijaty a fakturace označené společností odpovídá realitě.

Krajský soud se věcí zabýval podle dílu třetího hlavy II, soudního řádu správního a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce spatřuje nezákonný zásah v opakování daňové kontroly na daních z příjmů za rok 2009 a konkrétně vymezených zdaňovacích období roku 2009 na dani z přidané hodnoty. O tom, že při splnění podmínek § 82 s.ř.s. může daňová kontrola představovat nezákonný zásah, bylo opakovaně judikováno Nejvyšším správním soudem.

V souzené věci daňová kontrola probíhá ohledně fakturací učiněných v roce 2009 společností ML-Service. Tyto fakturace se promítly do nákladů a tím ovlivnily základ daně z příjmů a podle těchto faktur byl uplatňován nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Při původní daňové kontrole vznikly ohledně daňových dokladů společnosti ML-Servis, které měly prokázat přijetí stavebních prací, pochybnosti, které vyvrátil svědek J. M., který potvrdil jednak, že jedná se o fakturaci označené společností jednak, že ve faktuře deklarované plnění odpovídá realitě, protože práce pro žalobce byly provedeny.

Úhrada faktur společnosti ML-Service a zaplacení daně z přidané hodnoty prověřoval správce daně prostřednictvím dožádaného správce, avšak tomu se požadované údaje prověřit nepodařilo, protože provedení místního šetření nebylo možné, když v sídle společnosti nikdo za společnost nepůsobí, společnost je nekontaktní, daňová přiznání nepodává. K objasnění požadovaných údajů nepřispěl ani likvidátor ustanovený po zrušení společnosti s likvidací, protože oznámil, že žádné doklady společnosti ve svém držení nemá. Při původní daňové kontrole správce daně vyšel z názoru, že pochybnosti o tom, zda ve fakturách deklarované údaje odpovídají skutečnosti, byly odstraněny výpovědí svědka J. M.

Svědka, na jehož výpovědi byl postaven úsudek o tom, že práce deklarované ve fakturách byly provedeny, svou výpověď před orgány činnými v trestním řízení změnil a uvedl, že za společnost ML-Service žalobci žádné práce nefakturoval a tato společnost pro žalobce žádné práce neodvedla, ani tato společnost neuplatnila nárok na daňový odpočet.

Změněná svědecká výpověď, podle které fakturace společnosti ML-Service neodpovídá realitě, představuje novou skutečnost zakládající pochybnost o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně žalobce. Zákonný požadavek o tom, že musí jít ve srovnání s původním skutkovým zjištěním o skutečnost novou je splněn a neodpovídá-li fakturace fakticitě, pak tato nová skutečnost má dopad do dosud stanovené daně. Zbývá posoudit, zda tato nová skutečnost nemohla být bez zavinění správce daně uplatněna v původní daňové kontrole.

Svědék J. M. byl správcem daně na návrh žalobce vyslechnut a dostalo se mu příslušných procesních poučení. Svědkovo tvrzení nebylo možno prostřednictvím dožádaného správce daně příslušného pro společnost ML-Service ověřit. Společnost byla v závěru roku 2009 zrušena s likvidací a v době daňové kontroly zahájené dne 2. 6. 2011 byla ve svém sídle nekontaktní. Žádné písemnosti neměl k dispozici likvidátor společnosti. Nebyly tu proto žádné důkazní prostředky, na základě kterých bylo možno svědeckou výpověď vyvrátit. Pro úsudek o tom, zda skutečný stav nebyl zjištěn správcem daně nezaviněně, má význam právě to, že správce daně projevil snahu ověřit, zda fakturované plnění odpovídá realitě u místně příslušného správce daně, jinou možnost neměl. Bez vlivu není ani okolnost, že v době provádění daňové kontroly byla společnost zrušena s likvidací. Z žádného podkladu nevyplývalo, že svědek M. nemluví pravdu. Správce daně tudíž hodnotil důkazy, které měl k dispozici, daňové doklady vystavené společností ML-Service a výpověď jednatele této společnosti. Hodnocení těchto důkazů proto není nikterak v rozporu se zásadou obsaženou v § 8 odst. 1 daňového řádu. Soud proto shledal, že skutečnost spočívající v rozporu mezi deklarovaným plněním ve fakturách společnosti ML-Servis a realitou nemohla být správcem daně nezjištěna zaviněně.

Žalovanému je zapotřebí přisvědčit, že žalobcova citace nálezu Ústavního soudu, na který se v žalobě odkazuje, přesně neodpovídá. Pro věc je však rozhodné, že tento nález nevylučuje možnost daňovou kontrolu opakovat, jsou-li proto shledány podmínky. Z důvodů uvedených v předchozí pasáži rozsudku soud dovodil, že podmínky pro opakovanou kontrolu ve smyslu § 85 odst. 5 jsou splněny. Opakovaná kontrola v souzené věci nikterak neodporuje tomu, co žalobce cituje v osmém odstavci podání, protože je tak činěno na základě zákona při splnění tam uvedených kritérií. Správce daně veden snahou prověřit deklarované služby provedl žalobcem navrhovanou svědeckou výpověď tvrzeného zástupce obchodního partnera a tyto údaje se však z důvodů uvedených v předchozí pasáži rozsudku nepodařilo prověřit. Za této situace nelze proto dovodit, že nebylo vynaloženo veškeré úsilí k tomu, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně byly při původní daňové kontrole správně zjištěny. Jestliže svědek nemluvil pravdu před správcem daně při daňové kontrole a jím podané informace nebylo možno reálně ověřit, pak správce daně nemohl a neměl možnost opatřit dostatek podkladů pro posouzení, zda deklarované plnění se fakticky uskutečnilo.

Zahájení opakované daňové kontroly není v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 5 Afs 8/2010. Jestliže svědek, jednatel tvrzeného dodavatele nemluvil pravdu a pro neexistenci jiných důkazních prostředků, které se správce daně snažil opatřit, nebylo možno svědkovo tvrzení ověřit, pak nelze dovodit, že správce daně nevyvinul patřičné úsilí, či postupoval neodborně a neprofesionálně při zjišťování skutečností významných pro stanovení základu daně a daně. Naopak jiné důkazní prostředky tu nebyly než svědecká výpověď svědčící ve prospěch žalobce, přestože správce daně sledoval prostřednictvím dožádaného správce svědeckou výpověď ověřit.

To je zapotřebí vztáhnout i k argumentaci rozsudkem Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod 2 Afs 31/2005. Při daňové kontrole bylo prověřováno, zda deklarované plnění uvedené ve fakturách odpovídá skutečnosti, realizaci plnění potvrdil jednatel společnosti. Jeho tvrzení se však pro nekontaktnost zrušené společnosti s likvidací a pro sdělení likvidátora o tom, že žádnou dokumentaci o společnosti nemá, nepodařilo ověřit. Okolnost, že svědek, jednatel společnosti ML-Service, nemluvil pravdu, bylo zjištěno až orgány policie v trestním řízení. Procesní instrumenty správce daně využil právě tím, že byl

veden snahou zjistit, zda společnost ML-Service má faktury evidované žalobcem ve svém účetnictví, podává-li daňová přiznání, lze-li účetnictví společnosti zajistit u jejího likvidátora.

Skutečnost, že svědek byl vyslechnut, přičemž mluvil nepravdu, což bylo shledáno až následně po uzavření daňové kontroly policejními orgány, proto neznamená, že správce daně novou skutečnost o tom, že fakturované práce provedeny nebyly, nebyly zjištěny správcem daně zaviněně. Nepostačuje, že svědek byl vyslechnut, rozhodné je, že svědek nemluvil pravdu a nebylo možno objektivně opatřit žádný důkaz, který by svědeckou výpověď vyvrátil.

Jak již bylo uvedeno, společnost se ve svém sídle nenacházela, nebyl tam žádný zaměstnanec, likvidátor neměl žádné účetní doklady k dispozici. Není proto pravdivé tvrzení v žalobě o tom, že správce daně neměl snahu tvrzení svědka prověřit. Změna svědecké výpovědi svědka M. spočívá v tom, že při porovnání s tím, co svědek uvedl před policejními orgány je zcela evidentní, že svědek vyslýchaný správcem daně nemluvil pravdu. Nepravdivé svědectví pak nemůže bránit opakování daňové kontroly, jestliže zjištění o nepravdivosti svědecké výpovědi bylo zjištěno až po uzavření původního řízení.

Výslechem svědka M. bylo zjišťováno, zda společnost ML-Service fakturované práce provedla. Jak již bylo uvedeno, nebylo zjištěno nic, co by toto tvrzení v průběhu daňové kontroly vyvracelo. Před policejním orgánem tentýž svědek uvedl, že nemá žádné faktury vyhotovené pro společnost ML-Service, žádné práce pro žalobce nedělal, nikam nezahrnul daň z přidané hodnoty a neuplatňoval nárok na její vrácení. Není proto pravdivé tvrzení v žalobě o tom, že svědek před policejním orgánem potvrdil uskutečnění fakturace pro ML-Service. O fakturách předložených při podání tohoto vysvětlení svědek uvedl, že tyto faktury asi odpovídají pracem provedeným společností HÜL MAN. Takové faktury vystavoval běžně, jde o jeho podpis a razítka. Nicméně z této výpovědi jednoznačně plyne, že za společnost ML-Service svědek žádnou fakturaci pro žalobce nevystavil. Svědek pouze připustil možnost, že se se žalobcem dohodl na rozúčtování prací na obě jeho společnosti, ale společnost ML-Service pro žalobce nedělala nic.

To posouzení hodnověrnosti podání vysvětlení J. M. před policejním orgánem je pro daňovou věc rozhodné, co svědek uvedl o tom, zda ve fakturách deklarované plnění odpovídá fakticitě, tedy zda společnost ML-Service pro žalobce dodala stavební práce. To však J. M. zcela jednoznačně vyloučil. Z toho, co svědek uvedl na policii, plyne, že do svého účetnictví nahlédl. O tom, zda účetnictví má či nemá k dispozici, nemluvil před správcem daně pravdu.

V souzené věci jde o to, zda jsou dodrženy podmínky pro opakování daňové kontroly, není významné, zda vznikl nárok na daňový odpočet a který subjekt jej měl odvést.

Soud neshledal, že správce daně výpověď J. M. učiněnou před policejními orgány pro účely posouzení kritérií pro opakování daňové kontroly hodnotil vadně. Je zřejmé, že svědek M. v průběhu daňové kontroly mluvil nepravdu o faktickém plnění deklarovaném ve fakturách. Pokud by pro žalobce stavební práce provedl a dostal za ně zaplacené, přičemž součástí takové fakturace je i daň z přidané hodnoty, pak by zcela nepochybně nárok na daňový odpočet na základě reálně uskutečněného plnění učinil. V žalobě naznačená motivace svědka k podání vysvětlení na policii neznamená, že toto vyjádření není takovým důkazem, který by mohl vyvolat pochybnosti o správnosti dosud stanovené daně. Ukončení insolvenčního řízení pro nedostatek majetku na danou společnost neznamená, že to co uvedl J. M. na policii, není pravdivé a jeho vysvětlení není věrohodné.

Soud proto uzavřel, že výpověď J. M. učiněná před policejními orgány je novou skutečností ve srovnání se skutkovým stavem v době daňové kontroly, okolnost, že původní svědecká výpověď J. M. je nepravdivá, nemohl správce daně pro nedostatek jiných důkazů, které se snažil opatřit, zjistit. Pro tyto nové skutečnosti vznikají pochybnosti o správnosti stanovené daně. Podmínky pro opakování daňové kontroly podle § 85 odst. 5 daňového řádu jsou proto splněny.

Zahájení daňové kontroly není proto v projednávané věci nezákonným zásahem.

Při ústním jednání dne 11. 3. 2015 žalobce žalobní body rozšířil o tvrzení, že v souzené věci nebyly dodrženy důvody pro opakování daňové kontroly, ale měla být nařízena obnova řízení. To je dovozováno z okolnosti, že J. M. před orgány policie změnil svou výpověď, což znamená, že je tu důvod pro obnovu řízení podle § 117 odst. 1 písm. b) daňového řádu.

Tento právní názor žalobce soud nesílí. Daňová kontrola je upravena v dílu druhém hlavy VI daňového řádu, který upravuje postupy při správě daní. Jedním z úkolů, jehož účelem je ověřit, zda daň byla zjištěna správně, je daňová kontrola. Opakování tohoto úkonu pak připouští ustanovení § 85 odst. 5 zákona při dodržení tam stanovených podmínek. Jak již bylo prve vyloženo, soud shledal, že je tu důvod pro opakování daňové kontroly, protože svědek, z jehož výpovědi o faktickém plnění bylo vycházeno, nemluvil před finančním orgánem pravdu.

Naproti tomu, obnova řízení podle § 117 daňového řádu je mimořádným opravným prostředkem, který se vztahuje na situaci, kdy skutkový stav věci nebyl zjištěn dostatečně spolehlivě pro důvody uvedené v odstavci 1 tohoto předpisu.

Novými skutečnostmi, které vyšly najevo ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) zákona je zapotřebí rozumět pouze takové skutečnosti, které v době rozhodování existovaly a nově vyšly najevo, v době rozhodování nebyly přes svoji existenci známy žalobci ani správci daně. Takovou novou skutečností není nedodání prací žalobci tak, jak bylo předloženými fakturami deklarováno. O tom, jaký je skutečný stav, že faktury fakticitě neodpovídají, žalobce v době konání daňové kontroly věděl. Odlišná výpověď svědka vyslechnutého při daňové kontrole učiněná následně před policejním orgánem není novým důkazem, který by bylo možno ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona podřadit. Výpověď svědka osvědčujícího tvrzení žalobce byla při daňové kontrole provedena a nebylo tu nic, co by svědeckou výpověď vyvracelo.

Při zjištění nových skutečností či důkazů není na výběr, bude-li správce daně opakovat daňovou kontrolu či rozhodne o obnově řízení. Nejde o to, že by obnova řízení měla mít přednost. Pro povolení obnovy řízení chybí především předpoklad, že takové skutečnosti byly v době rozhodování již existující, ale nově vyšly najevo a nebyly přes svoji existenci známy. Tomu není podřaditelná nepravdivá svědecká výpověď. Z toho důvodu soud dovodil, že podmínky pro obnovu řízení dodrženy nebyly, naopak jsou tu důvody pro opakování daňové kontroly. Jestliže nejsou dány důvody pro využití mimořádných opravných prostředků a při dodržení zákonných podmínek předepsaných pro opakovanou kontrolu, není opakovaná kontrola v souzené věci v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2006 čj. 8Afs 34/2005-55.

Není dodržen ani důvod pro obnovu řízení podle § 117 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Žalobce dovozuje, že změna svědecké výpovědi J. M. je správcem daně nahlížena jako křivá výpověď. Je zcela nepochybné, že svědek M. nemluvil pravdu o tom, zda fakturace společnosti ML-Service odpovídá realitě. Nicméně svědek M. nebyl postižen trestním soudem pro křivou výpověď. Trestný čin, pro který je svědek M. stíhán, je trestným činem podvodu podle § 209 tr. zák. Pro křivou výpověď stíhán není. Platí-li zásada presumpce neviny, nelze za dané situace dovodit, že počínání svědka M. je křivou výpovědí. Proto není dodrženo ustanovení § 117 odst. 1 písm. b) zákona o tom, že rozhodnutí bylo učiněno na základě křivé výpovědi svědka. Svědek M. sice změnil před policejními orgány výpověď v porovnání s tím, co uvedl před správcem daně, avšak právě se zřetelem k zásadě presumpce neviny nelze takovou změnu výpovědi v době rozhodování soudu označit za křivou výpověď. Jestliže nejsou podmínky pro obnovu řízení ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) či b) dodrženy, neměl správce daně důvod nařídít z moci úřední obnovu řízení. Cíle správy daně bylo za dané situace možno docílit jediným možným způsobem, a to opakováním daňové kontroly. Správce daně proto svévolně nezaměnil uvedené procesní instituty a postupoval procesně správným způsobem. Proto odkaz na konkrétní rozsudek Nejvyššího správního soudu přiléhavý není.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 87 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 11. března 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka